

være tilstrækkelig kort for Landboudommen, men den er det i hvert Tilfælde ikke for Byngdommen, den bestemmer sig som Regel ikke 4 Maaneder forud, 2 à 3 Maaneder vilde være langt at foretrække, naar man skal komme til en rationel Løsning af dette Spørgsmaal. Men Udvalgets Flertal har som sagt ønsket, at det skulde overlades til den højtærede Minister at træffe den rigtige Ordning af dette Spørgsmaal. Da Understøttelserne for indeværende Sommer allerede er udelte, har Udvalget ønsket, at det maatte blive tilladt Skoleraadene at give et yderligere Tilskud, idet nemlig de Elever, der har faaet Understøttelse til Sommerskolerne, rimeligvis har faaet for lidt, fordi der ikke var bevilget tilstrækkelige Penge midler tidligere.

Det kan synes, som om Spørgsmaalene om, hvorvidt der bliver sat et halvt Aars Frist for Indgivelse af Ansøgningerne og hvorvidt Skemaerne er affattede saaledes, at Byngdommen kan besvare Spørgsmaalene eller ikke, er af ringe Betydning. Men det er ikke Tilfældet. Der har været klaget over, at Byngdommen ikke i synderligt Omfang kommer paa Højskolerne, og jeg tror, det væsentlig kommer deraf, at der skal søges om Understøttelse et halvt Aar i Forvejen, saa længe i Forvejen kan de ikke bestemme sig. Det er derfor ingenlunde noget ubetydeligt Spørgsmaal, men et Spørgsmaal af stor Værdi, hvis man ønsker, at Byngdommen skal besøge Højskolerne. Jeg vil derfor meget indstændig henstille til den højtærede Minister, at dette Spørgsmaal tages under velvillig og nøje Overvejelse.

Endelig har Udvalget stillet et Ændringsforslag. I det foreliggende Lovforslag foreslaas det, at Beløbet til Understøttelse for Pensionister skal forhøjes til 30 000 Kr. aarlig. Udvalgets Ændringsforslag gaar ud paa, at dette Beløb forhøjes til 50 000 Kr. Det har været Forudsætningen, at Staten skulde yde lige saa meget som de paagældende selv indskyder, og det har hidtil passet med de 30 000 Kr., der er foreslaaet, men det vilde formodentlig ikke vare ret længe, før dette Beløb var opbrugt, og Udvalget har derfor ment, det var rimeligt at sætte Beløbet saa højt, at man i Fremtiden kunde have de fornødne Penge til Raadighed uden at behøve en Lovændring. Udvalget stiller derfor et Ændringsforslag om, at Beløbet forhøjes fra 30 000 Kr. til 50 000 Kr. som Maksimum.

Jeg skal hermed anbefale saavel Ændringsforslaget som selve Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Pinstrup: Den ærede Ordfører benyttede en her i Tinget højest usædvanlig Fremgangsmaade, idet han gav sig til at angribe Mindretallet for det, Mindretallet har skrevet i Betænkningen, inden Mindretallet selv har haft Lejlighed til at udtale sig. Det er da ikke kommet saa vidt endnu, hvad man næsten fik ud af det ærede Medlems Tale, at andre ikke har Lov til i Betænkningen at give Udtryk for deres Mening og Opfattelse, hvis den ikke billiges af det ærede Medlem. Han maa vænne sig af med noget saadant overfor Kolleger, thi det klæder ikke. For øvrigt synes jeg ogsaa, hans Angreb var ret søgt, thi vi er jo i og for sig ikke uenige om selve Lovforslaget, tværtimod. Men her er Tale om at komme med nogle Udtalelser i Betænkningen, som skal være vejledende for Administrationen, for at den deraf kan skønne, hvorledes man i Rigsdagen ser paa dette Forhold, og efter mit Skøn er det mere vejledende, at de forskellige Grupper siger deres Mening om Spørgsmaalet i Stedet for at gaa sammen om en Udtalelse i Betænkningen, der egentlig ikke siger noget, og som den ærede Ordfører paa næsten alle Punkter tager Afstand fra i sin Ordførertale. Vi har ment, at det kunde være rigtigt og forsvarligt, at der for Københavns Vedkommende blev benyttet en anden Fremgangsmaade, som passede for københavnske Forhold, at de fik særlige Skemaer, hvis de ønskede det, og at de fik en Ansøgningsfrist, der jo, som det ærede Medlem sagde, kan være betydelig kortere end for Landets Vedkommende, idet nemlig Københavns Magistrat, saa vidt jeg ved, raader over den Sum, der bliver tildelt København, og der til denne ikke findes andre Ansøgere end dem fra København. Københavns Forhold paa dette Punkt kan, som det ærede Medlem fremførte, ikke sammenlignes med Forholdene i andre Byer i Landet, idet der er den Forskel, at de andre Byer hører sammen med de paagældende Amtsskoleraadskredse, og Understøttelserne skal fordeles af samme Myndighed til Ansøgere baade fra By og Land. Hvis det skulde være ligesom i København, skulde man give en Sum til hver enkelt By, som den alene havde at uddele, men saa kom man vistnok alt for langt ud. Jeg skulde nu i øvrigt tage meget fejl af Opfattelsen in-